୨୧-୧୧-୧୯   ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ   ଓମ୍ ଶାନ୍ତି   "ବାପଦାଦା"   ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସନ୍ ସୋଜ୍ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ପୁତ୍ର ହିଁ ପିତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଥାଏ ତେଣୁ ମନମତକୁ ଛାଡ଼ି ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିପାରିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା କେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା ନିଶ୍ଚିତ କରିଥା'ନ୍ତି ?

ଉ□ର:- ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ସଚ୍ଚା ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ରକ୍ଷା ନ ହେଉଛି ତେବେ ଭିତରେ ନିଶ୍ଚିତ କିଛି ନା କିଛି ମିଛ ରହିଛି । ପାଠପଢ଼ାରେ ଅନିୟମିତ ହେବା, ସନ୍ଦେହ କରିବା ଅର୍ଥ ଭିତରେ କିଛି ନା କିଛି ମିଛ ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ମାୟା ପଞ୍ଜା ମାରିଥାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାୟା ଚୁମ୍ବକ ସଦୃଶ ଅଟେ ?

ଉ□ର:- ଯେଉଁମାନେ ମାୟାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାୟା ଚୁମ୍ବକ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ କେବେହେଲେ କାହା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ତ ରହିଛି ଯେ ବାବା ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗାୟନ ରହିଛି... ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରହିଲେ ବହୁକାଳ... ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ରହନ୍ତି । ଅଲଗା ରହିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସେଠାରୁ ବିଚ୍ଛେଦ ହୋଇ ଆସି ନିଜ ନିଜର ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ସ□ପ୍ରଧାନରୁ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସୁଛି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ହେଉଛି ହିଁ ୫ ହିଁ ହଜାର ବର୍ଷର । ଆଗରୁ ତୁମେ ଏକଥା ଜାଣିନଥିଲ । ଯେହେତୁ ଶିବବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ କାହା ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝାଇବେ ନା । ଉପରୁ ରହି ତ କୌଣସି କଥା ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଶକ୍ତି ଅଥବା ପ୍ରେରଣା ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ବା□ାଳାପ କରୁଛ । ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛି । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଯିଏ ଯେତିକି ଚାଲୁଛନ୍ତି, ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲନ୍ତୁ ଅଥବା ନଚାଲନ୍ତୁ, ଶିକ୍ଷକଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ ଅଥବା ନଶୁଣନ୍ତୁ, ତେବେ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ଅଥବା ଅକଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ନପଢ଼ିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଫେଲ୍ ହେବେ । ବାବା ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୋଠାରୁ ନିଜେ ଶିଖି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବାକୁ ହେବ । ଫାଦର ସୋଜ୍ ସନ୍ । ଏହା କୌଣସି ଶାରୀରିକ ପିତାଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ । ଇଏ ହେଲେ ଆତ୍ମାର ପିତା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଯେତିକି ଆମେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ସେତିକି ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପ□ ମିଳିବ । ଯିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବେ ତାଙ୍କୁ ସେତିକିର ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ଯିଏ ନ ଚାଲିବେ ସିଏ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଇଲେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ତୁମ ଉପରେ ତ ବହୁତ ପାପ ଚଢ଼ିଛି । ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପାପ ଆତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପାପ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପାପ ଆତ୍ମାମାନେ ଯାଇ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଦେବତାମାନେ ଯିଏକି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଥିଲେ, ସେମାନେ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସି ଆସି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ସର୍ବଦା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ରହୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ସ□ପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଥିବା ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ ନାହିଁ । ତେବେ ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ଏହି ସେବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ତ' ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯାଇ ଶୁଣାଇବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ସେବା କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦିନକୁ ଦିନ ଅସୁର ସଦୃଶ ହେବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ନଥିବା କାରଣରୁ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଡେରି କରୁନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଗୀତାର ଭଗବାନ୍ ହେଉଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ । ତୁମେ

ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ ସେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ଦେହଧାରୀ, ତାଙ୍କୁ ଦେବତା କୁହାଯାଉଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ କେବେ ବି ପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ତ ସେହି ପିତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେପକାଉଛନ୍ତି ନା । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ତ ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି— ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ନିରାକାର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି କର୍‌ପୋରିୟଲ୍ ଦେହଧାରୀ ପିତା । ବହୁତ ବୁଝାଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ବୁଝି ଓଲଟା ରାସ୍ତାରେ ଯାଇ କଳିଯୁଗୀ ଜଙ୍ଗଲରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ବାବା ତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାକୁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ରାବଣ ତୁମକୁ ଜଙ୍ଗଲ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଉଛି । ତୁମେ ମାୟା ଠାରୁ ହାରିଯାଉଛ । ରାସ୍ତା ଭୁଲିଯାଉଛ ତେଣୁ ଜଙ୍ଗଲର କ□ା ହୋଇଯାଉଛ । ତେଣୁ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଡେରିରେ ଆସିବ । ଏଠାକୁ ତୁମେ ଆସିଛ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ । ତ୍ରେତାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ୨୫ ପ୍ରତିଶତ କମ୍ ହେଲାନା । ତେବେ ତାହା ଫେଲ୍ ରୁପେ ଗଣାଯିବ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଛାଡ଼ି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାପାଇଁ । ତ୍ରେତାଯୁଗକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଫେଲ୍ ହେବେ ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଯିବେ କାହିଁକିନା ଠିକ୍ ରୂପରେ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଚାଲୁନାହାଁନ୍ତି । ତଳ ଉପର ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ରହିବା ଉଚିତ୍ ସେଭଳି ରହୁନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲରେ ପାସ୍ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ତ୍ରେତାଯୁଗୀମାନଙ୍କୁ ଯିବାବାଲା ଫେଲ୍ ଭାବେ ଗଣାଯିବେ । ତୁମେ ଏବେ ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଉଛ । ନଚେତ୍ ପୁଣି ଫେଲ୍ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଦୁନିଆର ପାଠପଢ଼ାରେ ତ ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପଢ଼ିଥା'ନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ପଢ଼ିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର, କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ସେହିମାନେ ହିଁ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିବେ ଯିଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ କରିଥିଲେ । ଏହି ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଉଚିତ୍ । କେତେକ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଚାଲିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଯେପରି ବୁଢ଼ା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହାତଧରି ଚଳାଇଲେ ଚାଲିବେ, ନଚେତ୍ ପଡ଼ିଯିବେ । ଯଦି ଭାଗ୍ୟରେ ନଥିବ ତେବେ ଯେତେ ସହଯୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅରଖ ଫୁଲର ବାସ୍ନା ନଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଫୁଲ କୁହାଯିବ କିନ୍ତୁ ଆଜିର ମନୁଷ୍ୟମାନେ କ□ା ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି କେବଳ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ।

ବାବା କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କାଲି ତୁମେ ଯେଉଁ ଶିବଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଥିଲ ସେ ଆଜି ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ପାଇଁ ହିଁ ଜୋର୍ ଦିଆଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଇଛି— ମାୟା ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ପକାଇଦେଉଛି । ହାତଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଛି । ଯାହାଙ୍କୁ ଟ୍ରେଟର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ କୁହାଯାଏ । ଯିଏ ଗୋଟିଏ ରାଜଧାନୀକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ରାଜଧାନୀକୁ ଚାଲିଯାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଟ୍ରେଟର୍ କୁହାଯାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୋର ହୋଇ ପୁଣି ଯଦି ମାୟାର ହୋଇଯିବ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରେଟର କୁହାଯିବ । ତାଙ୍କର ଚଳଣୀ ହିଁ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ମାୟାଠାରୁ ମୁକୁଳାଇବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ମାୟା ବହୁତ ଦୁସ୍ତର ଯାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ । ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେଉଛି । ମାୟା ଯେମିତି ଚୁମ୍ବକ ଅଟେ । ବ□ମାନ ମାୟା ଚୁମ୍ବକର ରୂପ ଧାରଣ କରିଛି । ଦୁନିଆରେ ସୁନ୍ଦରତା କେତେ ବଢ଼ିଗଲାଣି । ଆଗରୁ ଏହି ସିନେମା ଆଦି ନଥିଲା । ଏସବୁ ଏହି ୧୦୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବାହାରିଛି । ବାବା ତ ଏସବୁର ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ଏହି ଡ୍ରାମାର ଗୁହ୍ୟ ରହସ୍ୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଦରକାର । ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ସଠିକ୍ ରୂପେ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇରହିଛି । ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ଶହେ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଏହା ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗ ପାଲଟି ଯାଇଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗ ଆହୁରି ଜଲ୍‌ଦି ଆସିବ । ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ବହୁତ କାମରେ ଆସିବ । ଏହା ତ ବହୁତ ସୁଖ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛି ନା । ସେହି ସୁଖ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇଯାଉ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗର ସୁଖ କେବଳ ଭାରତର ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ ଅଛି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଭାରତବାସୀ ଯେତେବେଳେ ତଳକୁ ଖସୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଭାରତ ତଳକୁ ଖସି

ଖସି ଏବେ ଯେପରିକି ରସା ତଳକୁ ଚାଲିଯାଇଛି ପୁଣି ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଚଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପଡୁଛନ୍ତି । କେତେ ପଡୁଛନ୍ତି, ସେକଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । କେହି କେହି ତ ମାନୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ସେବାଧାରୀ ଯାହାଙ୍କର ବାବା ମହିମା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାୟାର ଜାଲରେ ପଡ଼ିଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ସହିତ କୁସ୍ତି ହୋଇଥାଏ ନା । ମାୟା ଏପରି ଲଢୁଛି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକଦମ୍ ତଳେ ପକାଇଦେଉଛି । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ସବୁ କିଛି ଜଣାପଡ଼ିଯିବ । ମାୟା ଏକଦମ୍ ଶୁଆଇ ଦେଉଛି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଥରେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ । କିନ୍ତୁ ଭଲପଦ ତ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ନା । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯିଏ ଯେଉଁଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁ କରୁ ତଳକୁ ଖସିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଖସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଚଢୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ହାରିବା ଏବଂ ଜିତିବା ହୋଇଥାଏ ନା । ତେବେ ସବୁ କିଛି ଯୋଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପ□ି ମିଳୁଛି । ବ□ମାନ ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସମ୍ପ□ି କ୍ଷତି କରି ଦେବାଳିଆ ହେଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ । ପରବ□ୀ ଜନ୍ମରେ ସେହି ଧନ ରହିବ ନାହିଁ । କର୍ମଭୋଗ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରହିଛି । ସ୍ୱର୍ଗରେ କର୍ମଭୋଗର କଥା ନାହିଁ । ବ□ମାନ ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ କେତେ ଜମା କରୁଛ । ଯିଏ ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପୁରା ବର୍ସା ପାଇବେ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ପାଉଛୁ । ଆମେ ପୁଣି ତଳକୁ ଖସିବୁ ଏଭଳି ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଅଧୋପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବେ ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ ଚଢିବେ । ସ୍ୱତଃ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ହୋଇଚାଲିଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଦେଖ, ମାୟା କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ବ□ମାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ କେତେ ଅଜ୍ଞାନତା ଭରିଗଲାଣି, ଅଜ୍ଞାନତା କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତ ଦିନେ କେତେ ଫାଷ୍ଟ୍‌କ୍ଲାସ୍ ଥିଲା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ ଏପରି ଥିଲୁ, ଏବେ ପୁଣି ସେହିପରି ହେଉଛୁ । ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର କେତେ ମହିମା ହେଉଛି, କିନ୍ତୁ ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ ବେହଦର ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଆସି ଆମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ତଥାପି ମାୟା ବହୁତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରକାଇ ଦେଉଛି । ମିଥ୍ୟା କପଟ ଛାଡୁନାହାଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ନିଜର ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଚାର୍ଟ ଲେଖ । କିନ୍ତୁ ଦେହ ଅଭିମାନ କାରଣରୁ ସତ୍ୟ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ତା'ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ସବୁ ସତ୍ୟ କଥା ବାବାଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଉଚିତ୍ ନା । ନଚେତ୍ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗର୍ଭଜେଲ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ । କ୍ଷମାକର-କ୍ଷମାକର ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି, ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଏପରି କରିବୁ ନାହିଁ । ଯେପରି କେହି ମାଡ ଖାଇଲେ କ୍ଷମା ମାଗିଥା'ନ୍ତି । ଦଣ୍ଡ ମିଳିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି କରିଥା'ନ୍ତି ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ମାୟାର ରାଜ୍ୟ କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏବେ ପାପ ତ' ସମସ୍ତେ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି— ଏମାନେ ଏତେ ମିଠା ନମ୍ର ହେଉନାହାନ୍ତି । ବାବା କେତେ ମିଠା ଓ ନମ୍ର ହୋଇ ପିଲାଙ୍କ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବା ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । କହିବେ ଯାହା ହେଉଛି ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେଉଛି । ଆଗକୁ ଏପରି ନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାପଦାଦା ଉଭୟ ଏକତ୍ର ଅଛନ୍ତି ନା । ଦାଦାଙ୍କ ମତ ନିଜସ୍ୱ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମତ ମଧ୍ୟ ନିଜସ୍ୱ ଅଟେ । ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ ଏହି ମତ କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି ? ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ମତ ମଧ୍ୟ ମାନିବା ଉଚିତ୍ ନା । ବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ବଡ଼ ବାବା (ଶିବବାବା), ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ସବୁବେଳେ ଏଭଳି ମନେ କର ଯେ ଶିବବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଏଭଳି ନ ବୁଝିବ ତେବେ ପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦାଦା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ମାୟା ଏଭଳି ମହାବୀର ପହଲମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଓଲଟା କାମ କରାଇଦେଉଛି । ଜଣାପଡୁଛି ଏମାନେ ବାବାଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ନିଜର ଆସୁରୀ ମତରେ ଚାଲୁଛି । ଏବେ ଶ୍ରୀମତ ଦେଲାବାଲା ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ । ଶିବବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ଏହାଙ୍କର କୌଣସି ଏପରି ମତ ମିଳୁଛି ତେବେ ତାକୁ ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଅଛି । ଯେହେତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କର ରଥ

ନେଇଛି ନା । ମୁଁ ରଥ ତାଙ୍କର ନେଇଛି ତେଣୁ ସିଏ ଏତେ ଗାଳି ଖାଇଲେ । ନଚେତ୍ ସିଏ କେବେ କାହାଠାରୁ ଗାଳି ଖାଇନଥିଲେ । ମୋ ପାଇଁ କେତେ ଗାଳି ଖାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା ରକ୍ଷା ତ' ନିଶ୍ଚୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ବାପା ପିଲାମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି । ଯିଏ ଯେତେ ସତ୍ୟତାରେ ଚାଲନ୍ତି ତାଙ୍କର ସେତେ ରକ୍ଷା ହୋଇଥାଏ । ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା ହୋଇନଥାଏ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ତ' ଦଣ୍ଡ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ମାୟା ତ ଏକଦମ୍ ନାକକୁ ଧରି ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛି । ପିଲାମାନେ ନିଜେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ମାୟା କିଭଳି ଖାଇଯାଉଛି, ପାଠପଢ଼ା ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପାଠ ନିଶ୍ଚୟ ପଢ଼ । ଆଚ୍ଛା, ଏଥିରେ କେଉଁଠି କାହାର ଦୋଷ ଅଛି । ଏଥିରେ ଯିଏ ଯେପରି କରିବ, ସେହିପରି ଭବିଷ୍ୟତରେ ପାଇବ କାହିଁକି ନା ଏବେ ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ମାୟା ଏପରି ପଞ୍ଝା ମାରୁଛି ଯେ ପୂର୍ବ ଭଳି ଖୁସୀ ରହୁନାହିଁ ପୁଣି ଚିତ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି - ବାବା, ଜାଣିପାରୁନ, କ'ଣ ହେଉଛି । ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ବହୁତ ସତର୍କ ରହିଥା'ନ୍ତି ଯେପରି କିଏ କେଉଁଠି ପଞ୍ଝା ମାରିନଦେଉ । ଯଦି ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିବେ ଅନ୍ୟକୁ ହରାଇଦେବେ । ପୁଣି ପରଦିନକୁ ରଖାଯାଇଥାଏ । ଏହି ମାୟାର ଲଢ଼େଇ ତ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ଏବେ ତ ତଳ ଉପର ହୋଇଚାଲିଛନ୍ତି । କେତେକ ସନ୍ତାନ ସତ୍ୟ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଇଜ୍ଜତର ବହୁତ ଡର ରହିଥାଏ— ଜଣା ନାହିଁ ବାବା କ'ଣ କହିବେ । ତେବେ ସତ୍ୟ ନକହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅର୍ନ୍ତ ଦ୍ୱନ୍ଦ ଚାଲିବ, ପୁଣି ତାହା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବ । ନିଜେ ନିଜେ କେବେ ସତ୍ୟ କହିବେ ନାହିଁ । କେଉଁଠି ଯଦି ଦୁଇଜଣ ଥିବେ ତେବେ ସେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଇଏ ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଦେବ ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଦେବି । କିନ୍ତୁ ମାୟାକୁ ପାରି କରିବା ବଡ କଷ୍ଟକର । ତେବେ ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ ଏମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଏତେ ଉଚ୍ଚପଦ ନାହିଁ ତେଣୁ ସର୍ଜନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଲୁଚାଇଲେ ରୋଗ ଭଲ ହେବ ନାହିଁ । ଯେତେ ଲୁଚାଇବ ସେତେ ତଳକୁ ଖସିବ । ଭୂତ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ନ ହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ଯିବ ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଶତ୍ରୁ ହେଉଛି କାମ । କେତେ-କେତେ ଭଲ ଭଲମାନେ ମଧ୍ୟ ଖସି ପଡୁଛନ୍ତି । ବାବା ତ ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଶିବବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଦେହଧାରୀକୁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କେହି ତ ଏପରି ପକ୍କା ଅଛନ୍ତି ଯେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଆଉ କାହାର ସ୍ମୃତି କେବେ ବି ଆସିନଥାଏ । ପତିବ୍ରତା ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ ତାଙ୍କର କୁବୁଦ୍ଧି କେବେ ବି ହୋଇନଥାଏ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଆମକୁ ସ୍ୱୟଂ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ବେହଦର ବାବା ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ କେବେହେଲେ ସନ୍ଦେହ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମିଛ-କପଟ ଛାଡ଼ି ନିଜର ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଚାର୍ଟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଦେହ ଅଭିମାନରେ ଆସି କେବେହେଲେ ଟ୍ରେଟର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

(୨) ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ବହୁତ ବହୁତ ମିଠା ଏବଂ ନମ୍ର ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଅହଂକାର ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନିଜର ମତକୁ ଛାଡ଼ି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସାଥୀଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରଖି ସହଯୋଗର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଯୁଗଳରୂପଧାରୀ ହୁଅ ।

ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଏଭଳି ଯୁଗଳ ରୂପଧାରୀ ହୋଇ ରୁହ ଯାହାକି କେହି ବି ତୁମକୁ ଅଲଗା କରି ପାରିବ ନାହିଁ । କେବେହେଲେ ନିଜକୁ ଏକୁଟିଆ ମନେ କର ନାହିଁ କାରଣ ବାପଦାଦା ସଦା ସର୍ବଦା ତୁମମାନଙ୍କର ଅବିନାଶୀ ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ମାତ୍ରକେ ତୁରନ୍ତ ହାଜର ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ବାବାଙ୍କର- ବାବା ଆମର । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାରେ ସହଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କେବଳ ନିଜର ଯୁଗଳ ସ୍ୱରୂପର ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରୁହ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସେବା ଏବଂ ସ୍ୱଉନ୍ନତିର ସନ୍ତୁଳନ ରହିଥିଲେ ସଦା ସର୍ବଦା ସଫଳତା ମିଳୁଥିବ ।